

[Wilhjelm]

større tilskud til andelsboliger, end man nu har til nye ejerboliger i de første 10 år f. eks.? Det ville være bedre og billigere, fordi den ville ikke genopstå, som den gør for ejerboligerne. Vi har ikke fået noget svar på, hvad det er, man vil med disse andelsboliger i nybyggeriet. Hvad er det for vilkår, den arbejdsgruppe skal arbejde under? Hvad er med andre ord dens kommissorium?

Til allersidst: der bliver ingen andelsboliger, før man stopper for ejerboligudstyknin-gen; det bliver ikke attraktivt for ejerne, så længe de har den anden mulighed. Når hr. Niels Helveg Petersen siger, at dette her for-lig nok er smalt, men det er dog sikret over en valgdag, vil jeg sige: det kan blive småt. Det er vel så usikkert, som regeringen over-hovedet kan køre bortset fra den baggrund, den hidtil har haft med kun hr. Lindinger. Ellers kan jeg ikke forestille mig noget mere usikkert end det trekantforlig, der her er la-vet.

Boligministeren (Erling Olsen):

Denne debat har jo været påfaldende ved at være meget rolig og meget saglig om et meget sprængfarligt emne, og jeg skal forsøge at fortsætte i den stil og besvare en række af de stillede spørgsmål.

Det er som nævnt af hr. Preben Steen Nielsen et puslespil, hvor vi har skullet have brikkerne på plads. Vi kunne have lagt andre puslespil, kunne man sige, vi kunne have løst andre problemer end dem, vi har løst, men lad os nu holde os til dem, vi rent faktisk har løst, og lad mig prøve på at svare på de spørgsmål, som er blevet stillet.

Fru Kirsten Jacobsen spurgte, om ikke det var rimeligt at lave en egentlig tinglysnings-pligt i de tilfælde, hvor Grundejernes In-vesteringsfond er gået ind i løsningen af en sag på en sådan måde at det indebærer, at 50 pct. af lejen skal erlægges til Grundejernes Investeringsfond.

Jeg har egentlig ganske megen sympati for, at man tinglyser den slags ting, men bo-ligministeriets juridiske eksperter og justits-ministeriets eksperter mener, det ikke er på-krævet, og at det vil give for meget arbejde på tinglysningskontorerne. Derfor må jeg være ret skeptisk over for dette, selv om jeg egentlig har sympati for det.

Fru Kirsten Jacobsen spurgte, om de lån, der fra en andelsboligforenings bestyrelse skulle gives over 10 år til bankrente for den del af købesummen, der vedrørte den tidligere andelshavers afdrag på gæld og eventuelle forbedringer, skulle være serielån eller annui-tetslån. Det er der ikke taget stilling til i lov-forslaget.

Hr. Johan Philipsen bad mig komme med nogle kommentarer til bemærkningerne i den såkaldte opretningslov om, at man ikke kun-ne yde disse særlige tilskud til selskaber, der havde kynisk underbudgetteret, og hr. Wil-hjelm var inde på det samme i tilknytning til det bilag, der er optrykt til betænkningen, hvor man har disse betragtninger omkring en saglig, økonomisk motiveret underbudgette-ring, en af dem, jeg selv har været med til at lave, og så en ren politisk underbudgettering, en af dem, jeg aldrig ville drømme om at være med til at lave.

Hr. Wilhjelm sagde, at mange gange, når man underbudgetterer, kan der være både politiske og økonomiske motiver dertil, og det er jo ganske rigtigt. Det, der er det afgø-rende, er her, hvordan disse 8 mill. kr. skal anvendes, og inden jeg svarer på det, kan det måske være rigtigt at svare på det spørgsmål, hr. Wilhjelm stillede: hvorledes skal disse 8 mill. kr. egentlig opfattes? Hvad er det, disse penge er sat af til? Hvordan hænger det sam-men i den totale ramme? Se, i Marienborgaf-talen var der for 1980 afsat 35 mill. kr. til at videreføre driftsstøtteordningen. Den ord-ning, vi lavede med driftssikring, ville beslag-lægge 20 millioner statskroner, hvis skønnet fra Boligselskabernes Landsforening om, at man alt i alt ville have brug for 40 mill. kr. til driftssikring, var rigtigt. Så var der altså mellem de 20 mill. kr., der i udspillet i de lovforslag, som de blev fremsagt, var afsat som statsudgift til driftsstøtte, og de 35 mill. kr. i Marienborgaftalen, et spillerum på 15 mill. kr. Underforhandlingerne om lovfors-lagene opdagede man, at der var forskellige steder, man gerne ville bruge nogle ekstra penge, og når man havde gjort det, var der 8 mill. kr. tilbage af de 35 mill. kr. Så sagde man: disse 8 mill. kr. kan så anvendes af Bo-ligselskabernes Landsforening til at tage sig af en række tilfælde, der ikke udtrykkelig er nævnt i lovforslagene. Det var, om jeg så må sige, 8 mill. kr. til dem, der falder gennem sikkerhedsnettet, fordi maskerne ikke har